

emma

atenció a la gent gran

Núm. 16 / Gener de 2019

Publicació gratuïta

Les bosses d'autoestima de "La Nau" un detall que ens alegra la vida

Parlem amb la "Pilar de la Serra"

I tu què vols ser de gran

Conèixer millor a Nati Viñas i Pere Colom

Recordar el primer dia a la residència

Per una bona higiene del son

El plat de fusta

El res del rosari

Editorial

Benvolguts, benvolgudes,

Un any més, us presentem la revista de la Fundació Emma que recull algunes de les vivències del dia a dia de la nostra residència: usuaris, familiars i treballadors.

Aquesta revista serveix per posar en valor un servei tan essencial a la nostra societat com és el de l'assistència a la gent gran i tot allò que l'envolta; des de l'assistència socio sanitària, el suport personal als residents i familiars, així com el paper que hi juguen tots els professionals que hi treballen i formen part de la gran família que és la Fundació Emma.

En aquest sentit, vull destacar la tasca dels treballadors i de les treballadores de la residència; professionals d'un alt valor humà que fan la vida i el dia a dia dels nostres avis un xic més agradable.

També voldria ressaltar el compromís amb la residència de tots els que formem part del Patronat de la Fundació Emma, tant el de la directora, com el de la regidora de Serveis Socials i Salut del nostre Ajuntament.

En els darrers 12 anys hem estat treballant per modernitzar les instal·lacions de la Fundació Emma, fent-les més accessibles i adaptant-les a les necessitats dels residents, fet que ha suposat la millora i remodelació de pràcticament tots els espais i les habitacions. Sens dubte, una feina molt agraiada que es tradueix en una millora directa en el benestar de totes les persones que treballen i viuen a la residència. S'ha aconseguit fer una gestió econòmica acurada i responsable, la qual cosa ha comportat que, avui dia, la Fundació Emma sigui una residència totalment sanejada i amb suficient capacitat econòmica com per poder atendre les necessitats futures que puguin anar sorgint.

Com totes les disciplines, l'atenció a les persones grans també evoluciona de manera accelerada, tant pel que fa a les noves patologies a tractar, com poden ser aquelles relacionades amb les demències, la fragilitat o l'envelliment cada vegada més perllongat com per la incorporació de nous coneixements que donen resposta i suport a la gent gran de la nostra societat. Així doncs, els reptes que ens depara el futur d'aquest camp són immensos i des de la Fundació Emma continuarem treballant per seguir sent un espai de referència, d'atenció, de qualitat i de benestar per a les persones grans.

Finalment, voldria aprofitar l'oportunitat que em dona la revista de la Fundació Emma per dedicar, de tot cor, les darreres línies a desitjar-vos a tots i a totes un bon any 2019.

Ramon Roqué i Riu
Alcalde i President de la Fundació Emma.

Edició: Fundació
Emma

Coordinació de redacció: Ma. José Rodríguez

Amb el patrocini de:
AJUNTAMENT DE LA BARONAL VILA
DE SANT JOAN DE LES ABADESSES

Obra Social "la Caixa"

Sabies que l'Associació Cívica La Nau...

Mònica Rebollo Fernández. Directora de la Fundació Emma

L'Associació Cívica La Nau és una entitat que va néixer per les inquietuds socials d'un grup de persones motivades per desenvolupar iniciatives d'interès general que ajudessin als col·lectius de l'entorn amb situació de risc d'exclusió social o ja patint l'exclusió.

L'activitat principal de La Nau és la captació de recursos no alimentaris i distribuir-los entre diferents entitats, entre d'altres la nostra residència.

Anualment arriben a 200 entitats socials de les quals es beneficien una mitjana de 40.000 persones.

Per la captació de recursos s'adrecen a empreses dels sectors de fabricació o distribució dels productes relacionats amb la higiene personal, higiene de la llar, vestit i calçat o joguines. Les empreses cedeixen els productes en concepte d'excedents de producció o a través dels seus programes de responsabilitat social corporativa.

Fa 7 anys, la Carme ens va oferir formar part d'una de les seves campanyes de Nadal. En

ella es confeccionen les que denominem "bosses d'autoestima" que van dirigides especialment a persones de la tercera edat, hi inclouen complements i altres objectes (pe-luixos, bijuteria, perfums, etc) que si bé no són de primera necessitat, és un obsequi que alegra la vida d'aquestes persones.

Ens va semblar que donar a conèixer aquesta entitat és un mínim detall que els hi podíem oferir. La Carme és filla de Sant Joan i, tot i viure a Barcelona, continua lligada a la Vila; per aquest motiu va pensar en la Fundació Emma com a beneficiaria de la Campanya de Nadal. Els regals que ens han ofert sempre s'han caracteritzat per l'originalitat amb què estan preparats, a més de la qualitat dels productes que regalen.

Si voleu saber més d'aquesta entitat, veure què fan, com ho fan o col·laborar amb ells, visiteu la seva web: www.lanau.org

Parlem amb la “Pilar de la Serra”

Biografia redactada per la Família, fills i néts (Marta, Josep, Sergi, Xavier)

Col·laboració: Judith Pérez, Psicòloga de la Fundació Emma

La Pilar Serra Colomer, coneguda com la “Pilar de la Serra”, perquè va viure durant poc més de 25 anys a la masia de Sant Joan de les Abadesses que porta el mateix nom, la Serra del Cadell. Va néixer un 5 d'abril del 1920 a Sant Iscle de Colltort, un petit nucli de Sant Feliu de Pallerols, a la Garrotxa.

Filla de la Narcisa i en Joan, va ser l'única noia dels quatre fills, conjuntament amb en Cosme, en Lluís i en Carles. El pare, casat amb segones núpcies amb la Núria, qui també tenia quatre fills més, va crear una família més nombrosa amb el naixement de l'Àngel, en Pere i en Miquel. Fet que marcaria, de per vida, el seu caràcter protector vers els més estimats.

Una família de 13 membres era sinònim de família humil. Per aquest fet, la Pilar de ben jove va començar a treballar i va enllaçar una llarga vida d'oficis i feines, deixant un gran record amb els que va compartir salari. Fer llits d'Hostal del Ter, treballar a can Llaudet i a can Pierre, o bé lligant tripa des de casa per la Fibran, que la va tenir ocupada fins ben entrada la seixantena.

Mentre vivia a la Serra del Cadell, i pasturant les vaques, va conèixer en Joan Alberich, de la veïna casa de Ginebrosa. Una bona i gran persona amb qui es casaria l'any 1944, després d'un festeig de 10 anys i tindria dos fills, la Marta i en Josep.

La parella, la Pilar i en Joan

“Can 18 mil duros” va ser la seva veritable Llar. On durant més de 50 anys hi teixeix la seva segona família. Amb la Providència, en Josep, la Montse, la Maria, en Pepe, la Dolors, la Carmeta, la Rosalia, l'Antonia i l'Eduard. Una gran família que té un llarg tentacle amb veïns i veïnes del pla del Roser.

El matrimoni amb en Joan va estar marcat, en gran part, per l'absència d'aquest, primer durant la Guerra Civil i després per la llarga malaltia que l'acompanyaria al seu retorn. Onze anys d'agonia que farien enviudar la Pilar amb 55 anys.

Poder arribar als 98 anys de vida es símptoma de fortalesa i vitalitat, que va acom-

El naixement del seu fill Josep

panyat d'una forta estima de tot aquell que l'ha conegut. Només cal copsar les mostres d'afecte de tots aquells que encara la recorden, quan passeja, des de fa 5 anys, al voltant de la fundació amb els seus fills i néts.

Una part dels germans de la Pilar

La Pilar amb el seu grup d'amigues

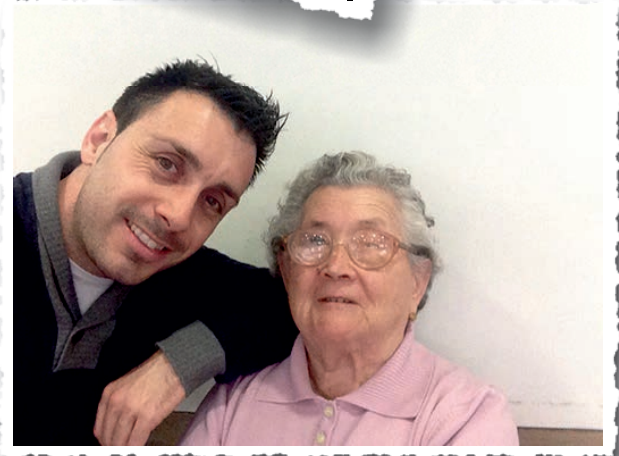

Tota la família el dia de Nadal

La Pilar va esdevenir la matriarca de la família pel fet d'haver enviudat massa jove d'en Joan. Dona de caràcter dur, però entregada i generosa amb els seus. Ordenada i de bon menjar. La Pilar no ha fet mai diferències, però ha demostrat amb escreix una gran estima pels seus néts, en Xevi i en Sergi. Als quals ha cuidat com si fossin fills propis. Al nostre record quedaran els dinars dels dissabtes i els regals de reis, on mai van faltar els eters jocs de mitjons i roba interior. Una estima familiar que l'hi ha sigut retornada un cop decideix deixar el pis de can 18, per viure els seus darrers anys, a la Fundació Emma. On, tot i els efectes de l'edat és fan cada vegada més presents, la rialla per veure els seus, no desapareix mai de la cara de la Pilar.

Els dos néts de la Pilar, en Xevi i en Sergi

La Pilar amb el seu nét Sergi

L'opinió de l'especialista

Judith Pérez, psicòloga de la Fundació Emma

I tu què vols ser de gran

A tots alguna vegada ens han fet aquesta pregunta màgica: Què vols ser de gran?

Recordo com si fos ahir quan me la feien a mi. Tenia uns 10 anys, i la resposta variava en funció del dia, que si perruquera, botiguera, mestre etc. Recordo, fins i tot, la resposta d'alguns companys de l'escola, que més atrevits que jo, volien ser astronautes o pilots d'avió. Realment, en aquella edat volem ser de tot segons el que anem coneixent al voltant. Avui en dia, podríem dir que tots volem ser el que veiem a la TV o a les xarxes socials.

Els anys van passant i desestimo algunes de les preferències que tenia de petita.

Ja ben entrada l'adolescència, comencen els dubtes existencials. Aquí, és on es desmarca en mi un àmbit concret entre sanitari i social. Ja tenia alguna cosa clara!

Potser estudiaré per ser infermera, o metge o biòloga o alguna professió per ajudar a la gent amb vulnerabilitat. Totes aquestes idees competint amb la meravellosa "edat del pavo" crean un còctel més que curiós.

Amb el batxillerat arriba l'època decisiva. Una persona exigent com jo, volia tenir clar el seu futur. Entre xerrades, informacions i opinions, sorgeix en mi la idea d'estudiar una enginyeria química.

L'assignatura de química era potser, la que se'm donava millor i on destacava notablement. Indagant sobre aques-

ta, veig que no és la feina que vull fer en el meu dia a dia.

Aleshores, una persona molt propera em dóna la clau de tot i em diu: "Escull una professió que t'agradi tant, que t'aixequis cada dia contenta de fer aquesta feina".

Apareix en mi, com un llamp caigut del cel, la idea de ser psicòloga. M'agrada escoltar, comprendre i ajudar. Tant rotunda és la meva decisió, que en el moment d'omplir les opcions de la selectivitat em pregunten, i si no entres a la carrera de psicologia? I responc, aleshores no vull estudiar res!

Així és com estudio la carrera de psicologia a la Universitat de Barcelona i allà realitzo unes pràctiques en un centre de dia per gent gran, on s'estimula la memòria i les capacitats cognitives.

El perquè de treballar amb gent gran?

L'enamorament que sento al treballar en aquest centre fent pràctiques, és difícil d'explicar. És

aquí on decanto la meva àrea dins la psicologia.

Molta gent em demana per què gent gran i no amb nens, adults, recursos humans o altres?

Puc respondre, que el que m'aporta aquesta feina són VALORS, valors com dignitat, comprensió, empatia, il·lusió, gratitud... I podria seguir amb molts més. El que m'ensenya cada dia la gent gran és com en un moment delicat, com és el final de vida, se'n poden extreure tants valors i com la meva funció pot ser essencial en millorar aquests últims anys.

Perquè el típic exercici de memòria de pensar animals, ciutats o peces de roba, pot servir per fomentar la memòria, per riure, per compartir moments amb els companys o per passar simplement l'estona.

Per acabar, si hagués de tornar a escollir la meva professió, se'ns dubte, tornaria a ser psicòloga i m'agradaria treballar amb gent gran.

Coneguem millor a...

NATI VIÑAS SAÑA

Anna Pérez Cervantes, responsable higiènic-sanitària i infermera

El teu millor record: *La meva filla*
Un lloc per perdre't: *La Vall de Núria*
L'última cosa que fas abans d'anar a dormir: *Resar uns parenostres*

Alguna cosa per la qual valgui la pena lluitar: *Poder caminar i no anar amb cadira de rodes*

El teu color preferit: *Vermell*

Una situació on et sens ridícul: *Explicar alguna cosa i que els altres no els hi estigui bé.*

Una paraula: *Amistat*

Un o una cantant: *Julio Iglesias*

Un moment de la teva vida: *Quan tenia molta gent a la Fonda Ca la Nati. Volia dir que m'apreciaven molt.*

Un artista: *Terelu Campos*

Un ball: *Un vals*

Una flor: *La rosa*

Una afició: *Cuinar. M'agradava més que anar a passejar*

Quan et diuen Fundació Emma, què et vé al cap: *Que de moment estic contenta i mes endavant ja veurem.*

PERE COLOM TENAS

Anna Escribà Salvans, fisioterapeuta de la Fundació Emma

El millor record: *Les bodes d'or*
Un lloc per perdre't: *La muntanya*
L'última cosa que fas abans d'anar a dormir: *Miro la televisió*
M'agrada escoltar la ràdio, sobretot els esports

Alguna cosa per la qual valgui la pena lluitar: *La salut*

El teu color preferit: *Negre*

Una situació on et sens ridícul: *Els llocs amb gaire gent i he de fer-hi alguna cosa*

Una paraula: *Amic*

Un o una cantant: *Manolo Escobar.*

Un moment de la teva vida:

Plegar de treballar a pagès, venir a viure al poble i fer-nos la casa nova

Un artista: *Curro Jiménez*

Un ball: *M'agraden tots els balls perquè m'agrada molt ballar, el vals per exemple*

Una flor: *La rosa*

Una afició: *Pescar, caçar i tot allò relacionat amb la muntanya*

Quan et diuen Fundació Emma, què et ve al cap: *Jo hi estic molt bé i m'hi trobo molt a gust*

Consells per una bona higiene del son

Erika Paniagua Rivero. Infermera de la Fundació Emma

El son representa una funció vital

La recomanació en persones adultes és dormir entre 7 i 9 hores i en el cas dels nens entre 9 i 11 hores.

Recomanacions per mantenir una bona higiene del son:

- Mantenir uns horaris regulars a l'hora d'anar a dormir, intentant sincronitzar-nos amb la llum i la foscor.
- Dormir en silenci i a les fosques.
- Cuidar la dieta especialment el sopar, no fer un àpat copiosos, l'ideal seria sopar dues hores abans d'anar a dormir.
- Evitar estimulants com a mínim 5 hores abans d'anar a dormir, la cafeïna estimula el cervell i dificulta el son.
- No fumar ni abusar de l'alcohol.
- Realitzar exercici físic moderat al llarg del dia, evitar realitzar-lo poques hores abans d'anar a dormir ja que manté el cervell en alerta.
- Mantenir en bon estat l'equip de descans, com més còmode i més espaiós més afavoreix la relaxació.
- El llit s'ha de reservar per dormir, evitar treballar-hi o mirar la televisió.
- Procurar mantenir la temperatura de l'habitació adequada.
- Llevar-se sempre a la mateixa hora.
- Fer una migdiada de més de 15-20 minuts pot ser contraproduent.

Podem planificar unes rutines relaxants abans d'anar a dormir com serien: fer una dutxa o bany amb aigua calenta ja que relaxa la musculatura i indueix el son, prendre infusions d'herbes relaxants com per exemple la til·la, melisa o la pasiflora, en el cas que sigui consultat i aprovat pel metge es poden prendre comprimits o infusions que continguin melatonina, llegir o realitzar tècniques de respiració i relaxació.

Activitats

Susanna Armengol Puigoriol, terapeuta ocupacional de la Fundació Emma

Un any més presentem un recull de les activitats realitzades en fotografies. Són novetat els dinars fets el juliol en diferents restaurants del poble i comarca. A més hem continuat activitats que portem uns quants anys realitzant.

EL CAMPIONAT DE BITLLES

El Juny hem fet el 7è campionat de bitlles contra la residència de Camprodon, la Fundació Emma es va emportar el 2on premi. Enhorabona!

LA CASTANYADA

Festa de la castanyada, les fotos parlen soles, mengem els panellats elaborats per ells mateixos i les castanyes que com cada any ens torren els companys del casal Jaume Nunó. I després gaudim de la bona música dels "amics de la cançó" Moltes gràcies.

EL DINAR DE JULIOL

Aquest estiu ens hem mogut per diferents restaurants de la comarca que els avis han escollit. L'experiència ha estat molt positiva!

EL CARNESTOLTES

El carnestoltes: Disfresses de "lecheras" i pastors!

EL DINAR D'HIVERN

Amb els dinars de la llumineta de Nadal, el mes de març hem anat a fer un dinar a la ruta del ferro. Quina sortida més divertida!

INTERCANVI GENERACIONAL

Ens agrada poder fer activitats amb els joves del poble. Ens dóna vida! Per això fem diferents trobades. Aquest any hem tingut ajuda dels joves de quart d'ESO per fer les disfresses de Carnestoltes i entrenar pel campionat de bitlles que disputem cada any amb la

residència de Camprodon. També hem tingut la trobada amb els nens de la llar d'infants El Moli Petit, intercanviat contes, cançons i regals. Hem acabat amb un berenar per tots i els nens del centre cívic han vingut a jugar al bingo!

EL PESSEBRE VIVENT

LA TERRASSA PER GAUDIR DEL BON TEMPS

Aquest any hem pogut estrenar les terrasses, un espai adaptat per tots per poder gaudir del bon temps, hi hem fet diverses activitats i trobades amb diferents entitats com podeu veure a les fotografies.

ELS JOCS DE TAULA

Continuem fent activitats d'oci diàriament. En aquestes fotografies es veu la participació en els jocs de taula. Hi ha una nutrida representació els dies que es fa aquesta activitat.

UN PASTÍS DE TIRAMISÚ

A la primavera i aprofitant el bon temps vàrem sortir per anar a comprar ingredients per fer un tiramisú. Va ser una sortida diferent. Alguns residents feia temps que no entraven en un supermercat.

Voluntariat. El res del rosari

Grup de voluntàries de la Fundació Emma

L'activitat del rosari és un acte de devoció catòlica en record dels quinze misteris de la Mare de Déu, dividit en tres parts que són els misteris de goig, els de dolor i els de glòria. És un acte de fe, d'esperança, d'amor, d'adoració i de reparació.

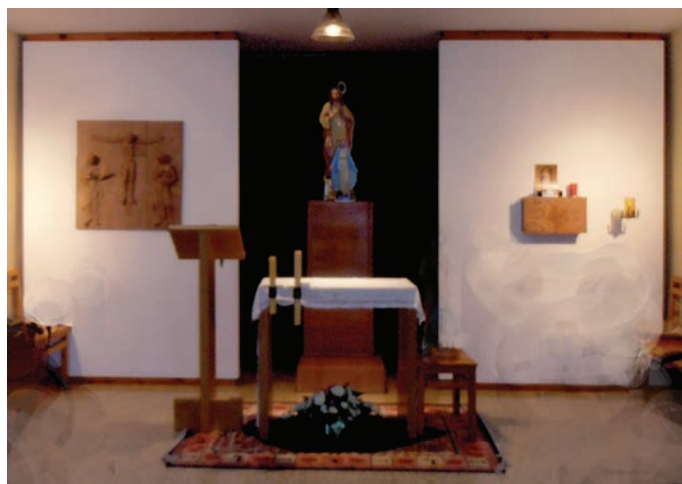
A la Residència és una de les activitats que compta amb una gran participació i per aquest motiu fa molts anys que es duu a terme.

És un espai de recolliment per a les persones creients, a on la fe té un paper fonamental; un espai que ajuda en moments de dificultat vital, d'acompanyament, de consol i d'esperança. També ajuda a trencar amb les rutines de la vida diària i

aporta moments de molta gratitud i plenitud.

Està dirigida per un grup de voluntaris/es que de dilluns a divendres condueixen l'activitat amb dedicació i entusiasme. Al mateix temps, se senten agraïts i agraïdes de poder compartir un espai comú de fe a on la confiança i l'acte de compartir són valors apreciats.

Les persones conductores de l'activitat són: la Teresa Suñer, l'Anna Mª Serrat, la Florentina Vilaseca i l'Enric Armengol (aquest últim ha deixat temporalment de participar en l'activitat per motius personals). Cal destacar també que tenim una resident que de forma voluntària col·labora dirigint la pregària el dia que es necessita: la senyora Blanca Abulí.

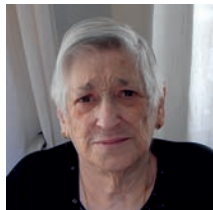

Com ens ha canviat la vida!

Rosa Fajula Colom i Guadalupe Amboades Saucedo, gerocultores de la Fundació Emma

Què recordes del teu primer dia a la residència?

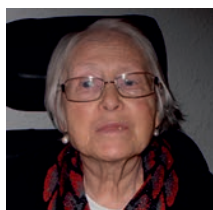
ELIODORA MOGOLLON SABALL

Yo estaba en el hospital de Campdevàrol, entre mi hija y yo decidimos ingresar en la residencia. El primer día lloré todo el día y no dormí en toda la noche. Iba de la cama al cuarto de baño y del cuarto de baño a la cama.

GLÒRIA FOLGUEIRAS LÓPEZ

M'agradava molt venir aquí a la residència i vaig fer-ho ben convençuda. L'únic problema que trobo és el menjar, uns dies m'agrada més i uns dies menys, però m'ho menjo tot.

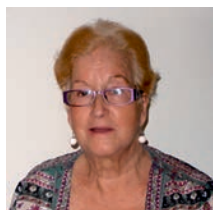
ANGELES MARTÍN PINTO

Me acuerdo que estaba muy contenta de venir a la residencia. Todo el mundo era muy agradable. Me encuentro muy a gusto y bien.

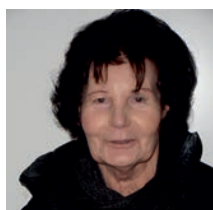
MONTSERRAT VIÑETA FREIXER

Estava trista. Com a casa no s'està però no podia estar sola durant més temps. Ara estic contenta perquè puc entrar i sortir de la residència quan vull.

LOLA PEINADO RUIZ

Vaig venir de l'hospital de Campdevàrol molt desorientada i no recordo el meu ingrés. Vaig arribar molt malament, estava com morta i ara estic viva. Estic molt contenta.

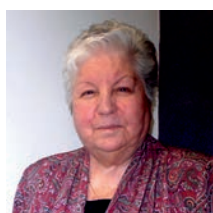
CARMEN AGUILAR PUGAS

Em considero una persona molt tímida. Al principi sempre buscava alguna excusa per no anar a dinar, però, poc a poc, he anat entenent que a casa no podia estar tanta estona sola. Aquí menjo molt bé i puc sortir a fer les meves compres, això m'agrada i fa que em senti molt bé.

PETRA MARTÍNEZ PEREZ

Vaig sentir molta pena perquè feia molt poc temps que havia mort el meu home. Em va costar adaptar-me però ara m'hi trobo molt bé.

BLANCA ABULÍ CASALS

Estava contenta, havia tingut aquí al meu home i sabia que estaria bé.

Families

Jordi Canelles, familiar d'una resident de la Fundació Emma

El plat de fusta

**Com que l'avi ja és vell i tremolós,
a taula i tot li cauen les bavalles,
taca les estovalles i,
ben sovint, d'un plat en sol fer dos.**

**Així és que l'hereu, que vol i dol,
per més que això li sembli cosa injusta,
me li fa un plat de fusta,
i el fan menjar allà al racó, tot sol.**

**Troba l'hereu són nano petarrell,
tot fustejant. Quan li diu què guarnia,
ell que li responia:
-Us faig el plat per quan ja sigueu vell.**

**La dita de l'infant és tret segur.
L'hereu sense bestreure-hi una paraula,
fa tornar l'avi a taula,
tot pensant: "Lo que fas, faran amb tu"**

(Rondalla popular)

Ara l'avi ja no està castigat al racó i no sabem fer plats de fusta. La medicina ha avançat d'allò més i als vuitanta tots som joves. Però, ai las! No tot va sobre rodes: què passa quan un és gran o malalt, sol i l'entorn s'ha dispersat?

L'objectiu de la majoria de famílies és que la persona gran, que es deteriora físicament i psíquicament, visqui a casa, és dir "a casa seva". Segurament aquella casa o pis que va ajudar a alçar, fet a la seva mida i gust, ple de records. "Ja hi posarem les ajudes que calguin", es diuen. "Tot i que sigui complicat i un sacrifici per a tots, ho assumirem de grat". Llavors s'organitza una complicada trama amb la col·laboració familiar i copioses ajudes externes. Sembla suficient i que tot està controlat. És un equilibri efímer. El deteriorament és inexorable i l'atenció és fa insuficient; tot va més ràpid del què voldríem: manca de seguretat, necessitat d'atenció mèdica regular, mobiliari especialitzat, adequació de l'alimentació, higiene, tot posa en evidència que no estàs preparat i, fins i tot, que pot perjudicar el malalt. Se'ns escapa de les mans perquè en un tancar i obrir d'ulls, si és que ja no ho era, el vell s'ha convertit en un malalt.

Es necessita ajuda i cal prendre la decisió a no tardar. De veritat que haver d'ingressar una persona estimada en un centre especialitzat és un moment difícil i dolorós per a tothom: i més, dintre de la família hi ha parers diferents. Pot ser encara temem

aquell "hospital" de beneficència, que acollia casos extrems de marginació i una disciplina religiosa, grisa i autoritària.

Cal dir que res d'això és cert. Comproves des del primer moment que l'atenció és professional, neta, alegre, que vetllen per la seguretat i el confort dia i nit, a més de comptar amb uns serveis mèdics propers, rehabilitació i activitats a la seva mida i estat... La decisió és encertada. Cal explicar-ho bé i en positiu a la persona gran, perquè en el dia a dia que deixen tampoc no eren tot flors i violes, Crec que cal insistir que no se'ls allunya de la família i la casa, al contrari, se'ls apropa a l'atenció i a la seguretat. Mirar d'acompanyar-los en tot moment, tant en la preparació com en els primers passos a la nova etapa i demostrar que el règim de visites és regular i que la família està a prop, que vetlla per ells i els fa companyia. Cal entomar de cara els nous reptes i encoratjar els que han de donar aquest pas.

Avui plou, recordo quan era petit que sortia a l'entrada de la impremta al carrer Major i tirava barquets de paper que naufragaven a la reixa de la plaça davant del cafè de can Narat. La mare vetllava i em renyava si em mullava. Avui no li interessa si plou o fa sol. Fa uns mesos que és a la residència. Penso que en determinats moments, quan ens agafem la mà i parlem de tonteries també té al cap i compartim, ni que sigui en el nostre petit núvol, tot aquest món que ja ens ha fugit per sempre. La nostàlgia ens envaeix, uneix i reconforta.

Tornem al poema: fidel als nous temps, i pel que pugui passar, ja he fet una comanda a Amazon demanant un plat i coberts de fusta. Tant de bo es compleixi, però, la sentència "Lo que fas, faran amb tu" i que jo, pugui estar a la Residència de la Fundació Emma. Ep!
Amb un raconet per a dibuixar!

